

מראָה פּרצוף של שור.
וכשמתהפך משמאל לימין,
מראָה פרצוף של אריה.
וכשמתהפך משניהם למערב,
מחזיר פניו ומתהפך לנשר (לאדם).
וכשמתהפך משניהם למזרח,
שהוא באמצע, מתהפך לאדם
(לנשר), מלמטה לנשר, אין דמות
בעולם שלא נודעת בו.

שנים עשר מזלות נראים בו, וכל
הדמיות של המלאכים, והדמיות
של הנשמות, והדמיות של כל
מה שנברא בשמים ובארץ, (אינו
דמות של אדם שלם בכל תקוניו, אלא אם
הוא) (בלא יהיה) כלול בשמים ובארץ
ושמש ירח וכוכבים ומזלות
והכסא והמלאכים וגן עדן
וגיהנם, מהצד של שניהם נתן
היצר הטוב והיצר הרע. גן עדן -
מצא אשה מצא טוב, גיהנם -
ומוצא אני מר ממות את האשה,
ושניהם בלב, לב חכם לימינו ולב
פסיל לשמאלו.

תקון ששים ותשעה

בראשית, ב' שנים, חכמה
ותבונה (ובינה), השלישית, יראת
יהוה ראשית דעת, ובדעת הזו
נאמר והאדם ידע את חוה אשתו,
שאין זווג אלא בדעת, שהוא
העמוד האמצעי, היחוד של האב
והאם, כך הוא למטה הצדיק
היחוד של העמוד האמצעי עם
השכינה שלמטה, ועל הגוף
והברית נאמר פי א"ל דעות
יהוה וגומר, ושניהם עדות,
שאין עדות פחות משנים.

והבן הזה הוא היחוד של האב
והאם, הוא העמוד האמצעי
שנושא הכל, כמו ששמים וארץ
נאמר בהם שהעולם עומד על
עמוד אחד, כמו שנאמר וצדיק

מדינא לרחמי, וביה אשתניו (נ"א אשתכחו) כל
דיוקנין דלא דמו דא לדא, כד אתהפך מימינא
לשמאלא אחזי פרצופא דשור, וכד אתהפך
משמאלא לימינא אחזי פרצופא דאריה, וכד
אתהפך מתרוייהו למערב אחזיר אנפוי
ואתהפך לנשר (נ"א לאדם), וכד אתהפך
מתרוייהו למזרח דאיהו באמצעיתא אתהפך
לאדם (נ"א לנשר), מלמטה לנשר, לית דיוקנא
בעלמא דלא אשתמודע ביה.

תרון עשר מזלות אתחזיין ביה, וכל דיוקנין
דמלאכייא ודיוקנין דנשמתין ודיוקנין
דכל מה דאתברי בשמיא ובארעא, (לאו איהו
דיוקנא דאדם שלם בכל תקוניו, אלא אם הוא) (נ"א כלא
הוה) כליל בשמיא וארעא ושמשא וסיהרא
וככביא ומזליא וכרסיא ומלאכיא וגן עדן
וגיהנם, מסטרא דתרוייהו אתיהיב יצר הטוב
ויצר הרע, גן עדן מצא אשה מצא טוב (משלי
יח כב), גיהנם ומוצא אני מר ממות את
האשה (קהלת ז כו), ותרוייהו בלבא, לב חכם
לימינו, ולב פסיל לשמאלו (שם י ב). (דף צט ע"א).

תקונא שתין ותשעה

בראשית ב' תרון חכמה ותבונה
(ובינה), תליתאה יראת יהוה
ראשית דעת (משלי א ז), ובהאי דעת
אתמר (בראשית ד א) והאדם ידע את חוה אשתו,
דלית זווג אלא בדעת דאיהו עמודא
דאמצעיתא. יחודא דאבא ואימא. הכי איהו
לתפא צדיק יחודא דעמודא דאמצעיתא
ושכינתא דלתפא, וגוף וברית עלייהו
אתמר (שמואל א ב ג) פי א"ל דעות יהוה וגומר,
ותרוייהו עדות, דלית עדות פחות מתרין.

והאי בן איהו יחוד דאבא ואימא, איהו עמוד

סביל פלא, כגוונא דשמיא וארעא דאתמר בהון דעלמא על חד